

wacž nedyrbjato. Pšchetož Kryštus přjeduje tudy swojim Bucžomnikam, kiž žane Knešt-wo nemiejachu. Džjeczi we Domach, Burjo wo Wšy, Mjeschčenjo we Mjeszi, Šjerscht-jo we Khejžorstwi nimaju šo bešobu weczicž. Pšchetož we Domi knežitaj Nan a Macž, wo Wšy Rychtar, we Mjeszi Burgemester, a we Khejžorstwi Khejžor. Te domjaze Džjeczi pak, czi Burjo wo Wšy, czi Mjeschčenjo we Mjeszi, czi Šjerschtjo we Khejžorstwi šu bešobu schizy jeneho runja. Tehodla dyrbja tušamu Bucžbu bešobu džeržecž, kotruž ton Kneš tudy dawa, šo žadyn temu druhemu nedyrbi Slošž wopokasacž, ale dyrbja bešobu šmjelni bycž.

Dyž pak te Barschony bešobu nerune šu, jako Khejžor we Khejžorstwi pšhecziwo tym Šjerschtam, Semjan aby Rychtar wo Wšy pšhecziwo Buram, kotruž jako Woschnošzi ton Hamt teho Schtrašowanja wot Boha poručeny je, tam šo nedyrbi žana Šmjelnošž pšhecziwo tym Štym wopokasacž; ale to šle dyrbi šo schtrašowacž. Tak nedyrbja czi Starschi šmjelni bycž pšhecziwo Džjecžom, dyž šle šu, ale je smolom šchwifacž. Kneš a Kneni nedyrbitaj tež njedže šmjelnaj bycž pšhecziwo Gzeledži, ale schtrašowacž, šchtož schtrašowanju je, jim nicžo nepšchepušcžicž. To žada šebi Boh wot nich; a jeli šo to necžinja, dyrbja woni Bohu wulke Samolwenje ša to dawacž.

Tehodla dže tašama Pšchifasnja Kryštušowa jeno na tych, kiž bešobu runi šu. Džejž pak te Barschony bešobu rune neššu, tam dyrbi kojždy na to ladacž, šchtož jemu wošebi poručene je, a šo tej Šmjelnošži na tajkej Pšchifasni nedacž šadžjelacž. Ale džejž rune Barschony šu, Mjeschčzan pšhecziwo Mjeschčzanej, Džjeczo pšhecziwo Džjecžju, Gzeledž pšhecziwo Gzeledži, da dyrbi Kšchčžijan rez: Ty šy mi Neprawdu a Slošž wopokasal. To nech czi Boh woda,

a ja cze tehodla schtrašowacž nimam. To rjeka Šmjelnošž.

Jeli šo šo czi pak dale Kšchčwda stane, da ref to twojemu Nanaj, Rychtarej, Burgemesterej, Šjerschčzi a praj: To a to je mi ton cžinit. Jeno šo ty to neschtrašujesch a nešudžisch. Tak nedyrbi žane Džjeczo to drube, žadyn Mjeschčzan drubeho bicž, žadyn Semjan nedyrbiteho drubeho wobčžanycž a woblenycž, ale tej Woschnošži škoržicž, a prajicž: To a to je šo mi štašo, kotruž šo mi nešlušča schtrašowacž: pšchetož ja ton Hamt nimam. To potom tež Šmjelnošž rjeka, dyž šo te prawe pomozne Wjezy pola tych pytaju, kotruž poručene šu, šo by tym Složžnikam šakasane, a jich Šchibalštwu wobarane byto.

Tak cžinesche tež Joseph; ton wele Nepočinkow pola swojich Bratrow widžische; ale won je šam wot šo neschtrašowasche, pšchetož wono jemu poručene nebje; ale won powedasche to swojemu Nanaj: Moj luby Nano, tak cžini Simeon, a tak Levi, ladajcže šchak a wobarajcže jim. To bje prawje a derje ščžinene, a wošebny Škutk teje Šmjelnošže wopokasany. Ale šchto bjesche šebi štym nacžinit? Ne-pšhecželštwu, Njew a Šidženje. Pšchetož jeho Bratšja nemožachu to wjericž, šo by won štym šnimi tak derje mjenil, a tajki Škutk teje Lubošže nadnimi wopokasal. Pšchetož šajkim Wobškoržowanjom pomhasche Joseph tej Duschi wot Gžerta a temu Gžjetu wot Wobischerja.

Tak dyrbi šo tež beš Džjecžimi a Gzeledžu štacž, a ništo nedyrbi šo šam weczicž, ale šmjernej a pokojnej Wutrobu Kneštwwu, Starschim, Knešej aby Kneni powedžicž, šchtož šo neprawje stane, štym pomha jedyn temu druhemu na Gžjeli, Benesach a Šubli, haj tež na Duschi, šo by ty dale tajki ljeni a nerodny, prošny, nebolny a nešwjerny nebyl, ale šo polšepšchował.

Tehodla dyrbi šo na mlodej Gzeledži ta-